

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka, v právní ve věci

žalobkyně:

XX
bytem XX

proti

žalovanému:

Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2018, č. j. OÚPSŘ 38/2018-330-rozh.,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 6. 4. 2018, č. j. OÚPSŘ 38/2018-330-rozh., se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí Městského úřadu v Desné, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 4. 4. 2016, č. j. MUDESNA/2325/2013/253/SU. Tímto prvostupňovým rozhodnutím bylo podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) nařízeno odstranění stavby dřevěného přístřešku pro účely sezónního překladiště a skladu jadrných a dužnatých krmiv na ppčk. [redacted] u objektu čp. [redacted] na stpčk. [redacted] v k. ú. Desná III, obec Desná. Změna, k níž přistoupil žalovaný, se týkala identifikace stavby. Žalovaný doplnil: „*Odstraňovaná stavba se nachází v severovýchodním rohu pozemku ppčk. [redacted], má přímé napojení na komunikaci v ul. [redacted], o půdorysných rozměrech stavby 6,4 m x 6,75 m, celková plocha činí 42,3 m², konstrukce stavby je z dřevěných trámů, které tvoří vzpěry a sloupy, kdy sloupy jsou přes ocelové kotevní patky připojeny k betonovým patkám, stavba má tradiční trámový krov s provizorní střešní krytinou, podlaha je z části tvořena stávajícím asfaltovým krytem a z části dřevěnými prky, kdy asfaltový kryt pouze ve svém souhrnu dotváří podlahu přístřešku spolu s dřevěnými prky, asfaltový kryt není součástí stavby a není předmětem řízení o odstranění stavby, vzhledem k tomu, že asfaltový kryt a betonové patky budou tvořit po odstranění dřevostavby a ocelového kotvení, souvislou zpevněnou plochu, není povinností vlastníka stavby odstranit i betonové patky.*“ Současně byla do části výroku, ve které jsou stanoveny podmínky odstranění stavby, za podmínku č. 4 vložena další podmínka pod č. 5 s textem: „*Po odstranění stavby bude upraven povrch betonových patek tak, aby bylo umožněno bezpečné fungování zpevněné plochy jako celku.*“ Dosavadní podmínka č. 5 se nově označuje jako podmínka č. 6.“
2. Žalobkyně v žalobě namítala nesrozumitelnost a zmatečnost napadeného rozhodnutí, neboť bylo vydáno v době, kdy zároveň probíhalo řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 10. 1. 2018, č. j. 59 A 80/2016 - 94, kterým bylo předchozí rozhodnutí žalovaného v dané věci zrušeno. Žalobkyně tvrdila, že je porušována zásada *ne bis in idem*, když je odděleně projednáván stejný skutek týkající se téže osoby. Navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že napadeným rozhodnutím bylo opětovně rozhodnuto o odvolání žalobkyně ve věci nařízení odstranění stavby dřevěného přístřešku na p. p. č. [redacted] v k. ú. Desná III, obec Desná, když předchozí rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2016, sp. zn. OÚPSŘ 188/2016, bylo rozsudkem zdejšího soudu ze dne 10. 1. 2018, č. j. 59 A 80/2016 - 94, zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud shledal pochybení žalovaného v tom, že při vymezení odstraňované stavby za její součást považoval i stávající asfaltový kryt. Dle názoru soudu tento asfaltový kryt není součástí posuzované odstraňované stavby. Žalovaný v dalším řízení postupoval při vymezení odstraňované stavby v intencích vysloveného právního názoru soudu a jako součást odstraňované stavby stávající asfaltový povrch neuvedl. Žalovaný tímto postupem napravil vadu vytknutou mu zdejším soudem a vymezil předmět odstraňované stavby tak, aby nemohl budit jakékoliv

pochybnosti. Žalovaný zdůraznil, že neměl jinou možnost než pokračovat v řízení o odstranění stavby, neboť žádost o dodatečné povolení posuzované stavby byla s konečnou platností pravomocně zamítnuta. Žalovaný navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

4. Ve věci proběhlo dne 14. 5. 2019 ústní jednání, při němž žalobkyně i žalovaný setrvali na svých stanoviscích. Žalobkyně dále namítala, že jí bylo napadeným rozhodnutím uloženo odstranění neexistujících komponent přístřešku, konkrétně betonových patek. Tvrdila, že celé řízení je zmatečné, a že ani ke dni vydání rozhodnutí nedošlo k ohledání stavby. Navrhovala doplnit dokazování napadeným rozhodnutím, spisem zdejšího soudu sp. zn. 59 A 80/2016, kasační stížností žalovaného proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 10. 1. 2018, č. j. 59 A 80/2016 - 94, a dotazem na spis Nejvyššího správního soudu sp. zn. 10 As 32/2018. Soud návrh žalobkyně na doplnění dokazování zamítl, neboť se týkal skutečností mezi stranami nesporných a skutečností známých zdejšímu soudu z úřední činnosti.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, kterými je v duchu dispoziční zásady, jíž je správní soudnictví ovládáno, vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
6. Předchozí rozhodnutí žalovaného v dané věci ze dne 26. 7. 2016, č. j. OÚPSŘ 188/2016-330-rozh, bylo rozsudkem zdejšího soudu ze dne 10. 1. 2018, č. j. 59 A 80/2016 - 94, zrušeno dle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
7. Zruší-li krajský soud rozhodnutí správního orgánu, je povinností správního orgánu pokračovat v řízení a řídit se přitom závazným právním názorem vyjádřeným v pravomocném soudním rozhodnutí, bez ohledu na to, zda je ve věci podána kasační stížnost. I správní orgán může navrhnout při podání kasační stížnosti, aby jí byl přiznán odkladný účinek, a to ze stejných důvodů jako žalobce, to se však v projednávaném případě nestalo. Samotné podání kasační stížnosti, není-li ze zákona spojeno s odkladným účinkem či nebyl-li vysloven soudním rozhodnutím, nemá na plnění povinností správním orgánem žádný vliv. Nerespektuje-li správní orgán pravomocné soudní rozhodnutí a nepokračuje řádně v řízení, může se dle okolností jednat o nečinnost, proti níž se lze bránit podáním žaloby dle § 79 a násl. s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, dostupné na www.nssoud.cz). Postup žalovaného byl tedy zcela v souladu se zákonem i konstantní judikaturou správních soudů.
8. Pro úplnost soud dodává, že o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 10. 1. 2018, č. j. 59 A 80/2016 - 94, rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31. 1. 2019, č. j. 10 As 32/2018 - 30, tak, že ji zamítl.

9. Námitky poprvé uplatněné až při ústním jednání byly uplatněny po zákonem stanovené lhůtě (§ 71 odst. 2 s. ř. s.), zdejší soud se jimi proto nebyl oprávněn věcně zabývat. Nesrozumitelnost či rozporuplnost výroku napadeného rozhodnutí zdejší soud neshledal.
10. Ze shora uvedených důvodů soud zamítl podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
11. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 14. května 2019

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu

